

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

On the importance of families and public policies for child development outcomes

Rosero Moncayo, J.A.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Rosero Moncayo, J. A. (2012). On the importance of families and public policies for child development outcomes

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <http://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Samenvatting (Summary in Dutch)¹

Dit proefschrift gaat over de invloed van overheidsingrijpen op de toename van menselijk kapitaal in verschillende stadia van het leven (voorschool, tijdens en na de leerplichtleeftijd). De vraag die wordt beantwoord is hoe overheidsingrijpen in ontwikkelingslanden deze toename kan bevorderen. Daarnaast wordt onderzocht hoe de geboortevolgorde van kinderen van invloed is op de verdeling van beschikbare middelen binnen een huishouden, en of dit leidt tot verschillen in uitkomsten tussen kinderen in een gezin. Alle data in dit proefschrift zijn afkomstig uit Ecuador, een ontwikkelingsland met veel armoede en grote ongelijkheid.

Hoofdstuk 2 evalueert een programma van het “Fondo de Desarrollo Infantil” (FODI), een van de grootste aanbieders van interventies gericht op jonge kinderen in Ecuador. Het doel van dit programma is om de ontwikkeling van kinderen jonger dan 6 jaar uit arme families te verbeteren. FODI steunt zowel kinderopvangcentra als huisbezoeken. Dit hoofdstuk onderzoekt het effect van beide interventies op een reeks uitkomsten zoals cognitieve en motorische ontwikkeling, gezondheid, opvoedingsstijl van de ouders, het arbeidsaanbod en het inkomen van de moeder en de mate waarin de moeder last heeft van stress of depressies. FODI heeft zelf geen kinderopvangcentra maar subsidieert bestaande centra. Voor de verdeling van het beschikbare budget krijgen potentiële aanbieders een score gebaseerd op een mix van waargenomen kwaliteit en indicatoren van de socio-economische status van de families die van het centrum gebruik zullen maken. Op basis van deze score worden de aanbieders gerangschikt, waarna het beschikbare budget verdeeld wordt over de aanbieders met de hoogste scores. Zo ontstaat er een exogene drempelwaarde die gebruikt kan worden in een regressie-discontinuïteits-analyse om het effect van de twee interventies ten opzichte van de controlegroep te bepalen. Om de effectiviteit van de kinderopvangcentra en de huisbezoeken met elkaar te kunnen vergelijken combineren we deze analyse met een difference-in-differences strategie. De aanname is dan dat het verschil in uitkomsten tussen de twee controle groepen gelijk is aan het verschil tussen de twee interventie groepen als die geen interventie zouden hebben gekregen. De empirische analyse maakt gebruik van een zelf verzamelde dataset die ontworpen is om ontwikkelingsprogramma's voor kinderen in Ecuador te evalueren.

¹Deze samenvatting is tot stand gekomen met behulp van Nadine Ketel en Hessel Oosterbeek.

Deze dataset bevat naast verschillende testen van cognitieve ontwikkeling van kinderen ook gezondheidsuitkomsten, indicatoren van de mentale gesteldheid van moeders en de gegevens over de kwaliteit van de leeromgeving in de familie.

De resultaten wijzen uit dat huisbezoeken een positief effect hebben op de cognitieve en motorische ontwikkeling van kinderen. Kinderopvangcentra hebben geen invloed op deze uitkomsten. Het is zelfs zo dat terwijl huisbezoeken de kans op bloedarmoede verkleinen, het bezoeken van een kinderopvangcentrum de kans dat een kind ondergewicht heeft vergroten. Het afleggen van huisbezoeken verbetert verder de mentale gesteldheid van moeders, waar kinderopvangcentra deze juist verslechtert. Kinderopvangcentra leiden wel tot een toename in de arbeidsparticipatie van vrouwen en tot een hoger gezinsinkomen. Huisbezoeken hebben een negatief effect op arbeidsparticipatie van de moeder terwijl het gezinsinkomen gelijk blijft. De keuze tussen de twee interventies is dus een afweging is tussen enerzijds een hoger inkomen en arbeidsparticipatie en anderzijds betere uitkomsten voor de kinderen en een gelukkigere moeder. Voor beleidsmakers is het belangrijk om kennis te hebben van deze afweging bij de ontwikkeling en implementatie van beleid gericht op de ontwikkeling van jonge kinderen. Hierbij moeten ze er op letten dat ook het recht op werk voor vrouwen in ontwikkelingslanden gegarandeerd blijft.

De resultaten uit hoofdstuk 2 staan in sterk contrast met wat eerdere studies rapporteren over het effect van kinderopvangcentra in Latijns Amerika. Een eigenschap van de in hoofdstuk 2 gebruikte methode is dat het alleen een effect identificeert voor de groep kinderen in de buurt van de drempel. Daarom onderzoeken we in hoofdstuk 3 het effect van een andere aanbieder van kinderopvang faciliteiten in Ecuador, het “Operacion Rescate Infantil” (ORI). Dit programma heeft hetzelfde doel en dezelfde doelgroep en als FODI. Voor dit programma is er geen baseline studie uitgevoerd bij de start en is een (quasi-)experimentele onderzoeksopzet niet mogelijk. Dit hoofdstuk maakt daarom gebruik van verschillende matching-technieken. In tegenstelling tot de regressie-discontinuïteits-analyse kunnen matching-technieken wel een gemiddeld effect voor alle kinderen identificeren. De restrictieve aanname is dat selectie voor het programma uitsluitend is gebaseerd op geobserveerde kenmerken. Om de schatter zo zuiver mogelijk te krijgen bestaat de groep waaraan de behandelde kinderen gematcht worden uit kinderen die ook tot de doelgroep van de interventie behoren en die bereid waren te participeren indien ze de kans hadden gekregen. De gegevens over zowel de behandelde als de controlegroep komen uit een survey dat ontworpen is om de interventies voor de ontwikkeling van jonge kinderen te evalueren (ENEVIN).

Net als in hoofdstuk 2 laten de resultaten van dit hoofdstuk zien dat kinderen die naar kinderopvangcentra gaan niet beter scoren op de cognitieve testen dan kinderen in de controlegroep. Het programma heeft een negatief effect op de gezondheid van

behandelde kinderen, maar de arbeidsparticipatie van moeders en het gezinsinkomen gaan omhoog. Deze resultaten bevestigen de bevindingen in hoofdstuk 2, waarin gevonden werd dat er een afweging bestaat tussen de ontwikkeling van kinderen en de arbeidsparticipatie van moeders.

Hoofdstuk 4 gaat over de ontwikkeling van menselijk kapitaal van kinderen als gevolg van interventies op latere leeftijd. Dit hoofdstuk bekijkt de invloed van een uitgebreid gepromoot huisvestingsprogramma op onderwijsdeelname, kinderarbeid en de mogelijkheid om een familie uit de armoede te onttrekken. Arme families krijgen in dit programma een voucher die ze kunnen gebruiken als financiële steun voor een investering in een nieuw huis, in combinatie met eigen spaargeld en een hypotheek. Voor de empirische analyse in dit hoofdstuk wordt gebruik gemaakt van administratieve gegevens van het programma die gelinkt zijn met panel data van huishoudens (SELBEN). Op deze manier kan het tijdstip van aanmelding en toekenning van de voucher gelinkt worden aan socio-economische achtergrondinformatie en uitkomsten. Om het effect van het programma te bepalen worden twee empirische strategieën gebruikt. Eerst wordt enkel de groep voor wie de voucher aanvraag goedgekeurd is geselecteerd. Het verschil in de duur van verschillende stappen in het aanvraag-proces wordt gebruikt om vergelijkbare behandelde en controlegroepen te krijgen, waarbij zo veel mogelijk wordt gecontroleerd voor verschillende bronnen van endogene variatie. De tweede methode maakt gebruik van verschillen tussen kinderen in hetzelfde gezin die voorkomen uit het feit dat de kinderen op verschillende leeftijden blootgesteld zijn aan het programma.

De resultaten van de analyses laten zien dat als de voucher is ingezet, dit leidt tot een toename van inschrijving bij een school voor kinderen ouder dan de leerplichtige leeftijd (van 15 tot 18 jaar oud). Daarnaast hebben deze kinderen een kleinere kans om actief te zijn op de arbeidsmarkt. Het programma heeft een positief effect op het welvaartsniveau van een familie: het verkleint de kans dat een familie als arm geclassificeerd wordt. De resultaten laten zien dat de sociale opbrengsten van een huisvestingsprogramma niet onderschat moeten worden en dat het een belangrijk instrument kan zijn om structurele armoede terug te dringen. Het hoofdstuk kijkt ook naar mogelijke mechanismen voor het positieve effect: de fysieke omgeving en de toegang tot een betere buurt. Als gevolg van het programma verbetert de fysieke omgeving waarin de kinderen leven. Er is meer toegang tot sanitaire voorzieningen, de huizen zijn van betere kwaliteit, en de kans op overvol huis is kleiner. Er is geen bewijs voor een buurteffect: de families gebruiken de voucher niet om naar een betere buurt te verhuizen.

Hoofdstuk 5 verschilt van de eerdere hoofdstukken omdat de nadruk ligt op hoe ouders in ontwikkelingslanden de beschikbare middelen over hun kinderen verdelen. In dit hoofdstuk wordt gekeken naar de invloed van de geboortevolgorde van kinderen op de beslissing van de ouders om een kind naar school te sturen of te laten werken.

Dit hoofdstuk maakt gebruik van een grote nationale database van ontvangers van een sociaal bijstandsprogramma (SELBEN) en voor het effect van geboortevolgorde op cognitieve uitkomsten van jonge kinderen wordt het zelf verzamelde ENEVIN survey gebruikt. Om een causaal effect vast te kunnen stellen maakt de analyse gebruik van een fixed effects model. Dit corrigeert voor geobserveerde effecten van geboortevolgorde die gedreven worden door de gezinsgrootte of andere niet geobserveerde factoren die door broers en zussen worden gedeeld.

De effecten van geboortevolgorde die we vinden in dit hoofdstuk zijn het tegenovergestelde van wat gevonden wordt in ontwikkelde landen. Conditioneel op leeftijd hebben eerder geboren kinderen een kleinere kans om ingeschreven te staan voor de middelbare school en een grotere kans om te werken. Dit betekent dat hun scholing achterblijft bij dat van hun jongere broers en zussen. Een verklaring hiervoor is dat oudere kinderen in een gezin moeten werken om bij te dragen aan het gezinsinkomen. Met behulp van die bijdrage kunnen de jongere kinderen dan weer langer op school kunnen blijven. Ook op hele jonge leeftijd, bij kinderen die nog niet naar school gaan, vinden we al effecten van geboortevolgorde op cognitieve ontwikkeling. Een verklaring voor deze effecten is dat moeders meer tijd besteden aan later geboren kinderen en dat ze deze ook langer borstvoeding geven. De resultaten suggereren ook dat de mate van armoede van het gezin een rol speelt. De grootste effecten van geboortevolgorde worden gevonden voor tieners die opgroeien in arme, laag opgeleide families. Voor rijkere families zijn de effecten juist bijna omgekeerd.